EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 24.9.2012
COM(2012) 547 final

2012/0259 (NLE)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om fordeling af fiskerimuligheder i henhold til protokollen mellem Den Europæiske Union og Den Islamiske Republik Mauretanien om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem de to parter, og om ændring af forordning (EF) nr. 1801/2006

BEGRUNDELSE

BAGGRUND FOR FORSLAGET

På grundlag af det mandat, Europa-Kommissionen har fået af Rådet, har Europa-Kommissionen ført forhandlinger med Den Islamiske Republik Mauretanien med henblik på at forny protokollen til fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Islamiske Republik Mauretanien. Disse forhandlinger mundede ud i, at der blev paraferet en ny protokol den 26. juli 2012. Den nye protokol omfatter en periode på 2 år fra datoen for undertegnelsen.

Aftaleprotokollens vigtigste mål er at skabe fiskerimuligheder for EU-fartøjerne i Mauretaniens farvande inden for grænserne af det disponible overskud. Kommissionen har bl.a. taget udgangspunkt i udtalelser fra den videnskabelige komité, der er nedsat ved denne aftale.

Det overordnede formål er at styrke samarbejdet mellem Den Europæiske Union og Den Islamiske Republik Mauretanien med henblik på at skabe en partnerskabsramme for udvikling af en politik for bæredygtigt fiskeri og ansvarlig udnyttelse af fiskeressourcerne i Mauretaniens fiskerizone i begge parters interesse.

I protokollen er der mere specifikt fastsat årlige fiskerimuligheder for følgende fiskerikategorier:

– 5 000 ton til fartøjer, som fisker efter krebsdyr, undtagen languster og krabbe

– 4 000 ton til trawlere (uden fryseanlæg) og langlinefartøjer med bundline, som fisker efter senegalesisk kulmule

– 2 500 til fartøjer, der fisker efter andre demersale arter end kulmule med andre redskaber end trawl

– 200 ton krabber

– 22 notfartøjer til tunfiskeri

– 22 stangfiskerfartøjer eller langlinefartøjer til tunfiskeri

– 300 000 ton til frysetrawlere til pelagisk fiskeri

– 15 000 ton til fartøjer uden fryseanlæg til pelagisk fiskeri (som skal fratrækkes den mængde, der er tildelt frysetrawlere til pelagisk fiskeri).

Det bør fastlægges, hvordan disse fiskerimuligheder skal fordeles mellem medlemsstaterne.

Kommissionen foreslår på dette grundlag, at Rådet vedtager denne forordning.

2. RESULTATER AF HØRINGER AF INTERESSEDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

De interesserede parter er blevet hørt forud for forhandlingerne inden for rammerne af Det Regionale Rådgivende Råd for Det Åbne Hav/Højsøflåden, som repræsenterer fiskerisektoren og ngo'er på miljø- og udviklingsområdet. Medlemsstaternes eksperter er også blevet hørt inden for rammerne af tekniske møder. Det er på baggrund af disse høringer konkluderet, at det er af interesse at opretholde en fiskeriprotokol med Mauretanien.

3. FORSLAGETS JURIDISKE INDHOLD

Den nye protokol til partnerskabsaftalen er blevet forelagt Rådet med henblik på godkendelse af undertegnelse og midlertidig anvendelse. Den er ligeledes blevet forelagt Rådet og Europa-Parlamentet med henblik på indgåelse.

2012/0259 (NLE)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om fordeling af fiskerimuligheder i henhold til protokollen mellem Den Europæiske Union og Den Islamiske Republik Mauretanien om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem de to parter, og om ændring af forordning (EF) nr. 1801/2006

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den 30. november 2006 vedtog Rådet forordning (EF) nr. 1801/2006 om indgåelse af fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Islamiske Republik Mauretanien[1].Den 26. juli 2012 blev der paraferet en ny protokol til partnerskabsaftalen (i det følgende benævnt "den nye protokol"). Den nye protokol giver EU-fartøjer fiskerimuligheder i de farvande, som fiskerimæssigt hører ind under Mauretaniens jurisdiktion.

(2) Den [...] vedtog Rådet afgørelse XXX/2012/EU[2] om undertegnelse og foreløbig anvendelse af den nye protokol.

(3) Det bør fastlægges, hvordan fiskerimulighederne skal fordeles mellem medlemsstaterne i den nye protokols gyldighedsperiode.

(4) Ifølge artikel 10, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 af 29. september 2008 om tilladelser til EF-fiskerfartøjers fiskeri uden for EF-farvande og tredjelandsfartøjers adgang til EF-farvande[3] skal Kommissionen underrette de berørte medlemsstater, hvis det viser sig, at de fiskerimuligheder, som EU har fået tildelt i henhold til den nye protokol, ikke udnyttes fuldt ud. Modtages der ikke noget svar inden udløbet af en frist, som fastsættes af Rådet, betragtes det som en bekræftelse af, at den pågældende medlemsstats fartøjer ikke udnytter deres fiskerimuligheder fuldt ud i den pågældende periode. Denne frist bør fastsættes.

(5) Eftersom den gældende protokol udløber den 31. juli 2012, bør denne forordning anvendes fra datoen for undertegnelsen af den nye protokol —

---

1 EUT L 343 af 8.12.2006, s. 1.
2 EUT C …*
3 EUT L 286 af 29.10.2008, s. 33.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De fiskerimuligheder, der er fastsat i protokollen mellem Den Europæiske Union og Den Islamiske Republik Mauretanien om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem de to parter (i det følgende benævnt "protokol") er fastsat under hensyntagen til de faktiske fangster i perioden 2008-2012 og fordeles mellem medlemsstaterne som følger:

a) Kategori 1 - Fartøjer, som fisker efter krebsdyr, undtagen languster og krabbe (maksimalt antal fartøjer: 36)

Spanien	4 150 ton
Italien	600 ton
Portugal	250 ton

b) Kategori 2 - Trawlere (uden fryseanlæg) og langlinefartøjer med bundline, som fisker efter senegalesisk kulmule (maksimalt antal fartøjer: 11)

Spanien	4 000 ton

c) Kategori 3 - Fartøjer, som fisker andre demersale arter end kulmule, med andre redskaber end trawl (maksimalt antal fartøjer: 9)

Spanien	2 500 ton

d) Kategori 4 – Fartøjer, som fisker efter krabbe

Spanien	200 ton

e) Kategori 5 - Notfartøjer til tunfiskeri

Spanien	17 licenser
Frankrig	5 licenser

f) Kategori 6 - Stangfiskerfartøjer til tunfiskeri og langlinefartøjer med flydeline

Spanien	18 licenser
Frankrig	4 licenser

g) Kategori 7 – Frysetrawlere til pelagisk fiskeri (maksimalt antal fartøjer: 19. Hvis de ikke benyttes, kan maksimalt 2 fartøjer overføres til kategori 8)

Tyskland	28 500 ton
Frankrig	2 850 ton
Letland	68 400 ton
Litauen	71 250 ton
Nederlandene	76 950 ton
Polen	28 500 ton
Det Forenede Kongerige	8 550 ton

h) Kategori 8 - Fartøjer uden frysere til pelagisk fiskeri (maksimalt antal fartøjer: 2. Hvis de ikke benyttes, kan de overføres til kategori 7)

Irland	15 000 ton

Hvis de ikke benyttes, kan de overføres til kategori 7 i henhold til fordelingsnøglen for denne kategori.

1. Forordning (EF) nr. 1006/2008 finder anvendelse, jf. dog fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Islamiske Republik Mauretanien. Hvis de fiskerimuligheder, der er fastsat i protokollen, ikke opbruges med ansøgningerne om fiskeritilladelse fra de medlemsstater, der er nævnt i stk. 1, kan Kommissionen tage ansøgninger om fiskeritilladelse fra andre medlemsstater i betragtning, jf. artikel 10 i Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008.

2. Den frist, som medlemsstaterne i henhold til artikel 10, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1006/2008 har til at bekræfte, at de ikke udnytter de i aftalen tildelte fiskerimuligheder fuldt ud, fastsættes til 10 arbejdsdage fra den dato, hvor Kommissionen meddeler dem, at fiskerimulighederne ikke er opbrugt.

Artikel 2

Forordning (EF) nr. 1801/2006 ændres således:

1. Artikel 2 ophæves.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra datoen for undertegnelsen af den nye protokol.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Rådets vegne
Formand